

PROTOKOL HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

POSUDEK VEDOUCÍHO

JMÉNO STUDENTA: **Michaela Šelenberková**

NÁZEV PRÁCE: Jak se vyrovnáváme se socialistickou minulostí? Český film po roce 1989

HODNOTIL: *Petra Burzová*

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

Cílem práce je na základě obsahové analýzy vzorky dlouhometrážních filmů identifikovat způsoby zobrazování socialistického režimu v české kinematografii mezi lety 1989-2014. Cíl práce byl naplněn. Autorka si klade také několik vhodně stanovených otázek (str. 7).

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita vlastní práce, vhodnost příloh)

V úvodu autorka ukazuje, proč je koncentrace na kinematografii důležité - jedná se mnohdy o jeden z mála nástrojů, které formují kolektivní paměť mnoha lidí, kterým je akademická produkce povětšinou z různých důvodů nepřístupná. Dále ukazuje na základě poznatků z filmové teorie, proč je film tak účinný a díky tomu byl např. využíván jako častý nástroj propagandy. V úvodu autorka rovněž reflektuje použitou literaturu (viz str. 7-8).

Ve druhé kapitole představuje důležitý a klasický sociálně-vědní koncept kolektivní paměti, opírá se mimo jiné o významnou práci Maurice Halbwachse. Následně teoretické vymezení propojuje s tématem vyrovnávání se se socialistickou minulostí a opírá se přitom o dvě relevantní odborné studie publikované na toto téma. V následující kapitole autorka představuje širší kontext kinematografické produkce, do které významně zasáhl proces privatizace a zamýšlí se nad tím jak tento proces ovlivnil způsob zobrazování komunismu v českých polistopadových filmech. V následujících kapitolách autorka předkládá typologii polistopadových filmů (ostallické, kritické, normalizační, trezorové) - oceňuji, že neustále pracuje s vymezeným konceptem kolektivní paměti a že tyto části propojuje s analýzou filmů, které zařazuje do jednotlivých kategorií. V páté kapitole následuje tematická obsahová analýza filmů, autorka sleduje "jakým tématům se tvůrci nejčastěji věnují a jakým způsobem je ztvárňují" (str. 33). V závěru autorka shrnuje svá zjištění - reflexe socialistické minulosti je předmětem poměrně velkého počtu filmů, původní kritický náboj je postupně transformován komercializací kinematografie, po roce 2009 s významným časovým odstupem se pak objevují komplexnější zobrazení socialismu. Uzavírá, že společnost je polarizovaná a je zde signifikantní poptávka po filmech a seriálech, které bychom mohli zjednodušeně nazvat "normalizačními". Autorka také předkládá vysvětlení takové poptávky, která je ostatně přítomná v mnoha postsocialistických společnostech.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, kvalita citací a používané literatury, grafická úprava)

Formální úprava je na dobré úrovni, graficky je práce střídá a tím z hlediska čtenáře přístupnější. Práce obsahuje jednu vhodnou přílohu. Kvalita používané literatury odpovídá nárokům na bakalářskou práci. Škoda jen, že autorka nezařadila anglicky psané zdroje a zdroje k metodologii

filmové/obsahové analýzy - výsledku by to jedině prospělo.

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění níže uvedeného hodnocení)

Silnou stránkou je snaha o pečlivou analýzu, která je teoreticky rámovaná a zaměřená na jasně stanovený cíl. Práce nemá vzhledem k bakalářskému stupni studia a náročnosti zvoleného tématu dle mého názoru výraznější slabé stránky.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři)

Jak si vysvětlujete zájem o "socialistickou" filmovou produkci u generací, které se narodily po roce 1989, resp. módní vlnu tzv. retro stylu?

Jak byste uchopila obecnou otázku jak se česká společnost vyrovnává se socialistickou minulostí?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA:

VÝBORNĚ

DATUM: 22. května 2016

PODPIS: